

ČESKÁ VIZE

= deset nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti

KRÁTKÁ (cca 40 řádků, 1 strana A4) ESEJ (sloupek, črta, úvaha, reflexe, komentář, dialog, výzva, poselství, zpráva, dopis, návod, kuchařka, seznam, grafika...) formulovaná pro závěrečný díl ročního cyklu diskusí KABINET HAVEL – Úsvit v Čechách, který se uskuteční 19. listopadu 2009 v Brně.
www.usvitvcechach.cz

MARTIN C. PUTNA - ČESKÁ VIZE

zveřejněno v Kavárně iDNES.cz v neděli 6. září 2009

Io sono una forza del passato aneb Česká vize

Korupce, hrubost veřejného prostoru, bulvarizace médií, ekologické hrozby, problém soužití generací, národů a náboženství – to vše, nač si lidé obvykle stýskají, čeho se obávají a před čím varují – to jsou problémy obecné, módním hnusným slovem „globální“. Na nich není nic specificky „českého“. Výsostně česká témata či spíše traumata, jejichž řešení by měla obsahovat „česká vize“, jsou medle dvě:

Za prvé **vztah k Rusku**. Dokud si Češi plně neuvědomí, pojmem profesora Václava Černého, „vývoj a zločiny panslavismu“, dokud napříště neproklejí jakoukoliv řeč o „bratrství slovanských národů“ jakožto jedovatou ideologii – dotud budou stále vnitřně bezbranní před ruským imperialismem, dotud budou neschopni čelit oné plíživé „třetí ruské okupaci“, která se pomalu a nenápadně děje před našima očima. Dotud budou Češi ruskému rozpínání sloužit jako klín, vrážený do jednotné Evropy.

Za druhé **vztah k vlastní minulosti**. Dokud si Češi, frustrovaní z tolikerých změn hodnocení národních dějin (Václav – patron nebo zrádce?; Žižka – hrdina nebo lupič?), nenajdou zralý vztah k mýtům, legendám a symbolům své státnosti; vztah, v němž se kloubí úcta a pochopení se zdravou kritičností i se schopností vidět i vnitřní pravdu toho, co je z hlediska pozitivistické historiografie nepravdivé – dotud budou jen těžko hledat zralý vztah i k Evropě: Vztah, v němž je vyrovnáno vědomí vlastních, nezaměnitelných kořenů – a vědomí souvislostí s dějinami a tradicemi ostatních evropských zemí.

Česká vize by se mohla tudíž odehrát pod heslem italského básníka Piera Paola Pasoliniho: Io sono una forza del passato - Já jsem síla minulosti.